

הפותרת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ה' טבת תשפ"א | דף היומי בבלי: פסחים כט | דף הכולל: שבת קלב.
דף היומי בהלכה: מסימן תקל"ט סעיף י"ב עד תחילת סימן תק"מ.
מוסר: אהבת חסד - אמרו חז"ל' עד פרק ב'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: 'ארבע שמיעות הם' עד שער הקנאה 'ומי שנזהר שלא יקנא'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

לקול צלילי השיר 'ימים', נכנס מרן זצ"ל לאולם ו... ניגש היישר אל היבר' | שווי המניה זינק מ-16 אלף דולר ל-800 אלף דולר! - בזכות העצה של היבית ישראל' זצ"ל | היהודי שהניח את מכנסיו בקופת הצדקה | 2043

הסיפור היומי

ליבי בער בקרבי, נגשתי לגבאי וכמעט שהתחלתי לצעוק
בקול: האדם הזה נוכל! הוא גנב את כספי! איך אתם מעזים
להעלותו לתורה?! הגבאי הבחין בסערת רגשותי ולחש
באזני: "בבקשה אל תעשה בלגן. תכנס לרבי ותדבר אתו"...

המתכון לעשירות - ממוזן כשר

מניה אחת מתוך השתיים שהרבי אישר לי, זו שהיתה לי תחושת בטן שתניב תשואה גבוהה יותר מתוך השתיים. מה שקרה בפועל היה, שהסוחר רימה אותי וקנה לי את המניה השנייה. המניה הראשונה, זו שהוריתי לו לקנות, טיפסה לרקייע, לו הייתי קונה אותה הייתי מרויח מאתיים וחמשים אלף דולר! המניה השנייה, זו שקנה, נפלה עמוק וכמעט התרסקה. שוויה הגיע בסוף לששה עשר אלף דולר. באתי אליו בטענות קשות, אבל למעשה לא היה לי הרבה מה לעשות. מכיון שסמכתי עליו לא כתבתי אתו שום מסמך. לא נותר לי אלא להשאר עם הכעס האצור בלב על אותו נוכל. פעם אחת, כשהגעתי לארץ והתפללתי בבית המדרש, ראיתי שגם הסוחר הזה נוכח במקום. בקריאת התורה העלו אותו לתורה ועשו לו 'מי שברך' גדול, לבי בער בקרבי, נגשתי לגבאי וכמעט שהתחלתי לצעוק בפרהסיה: אדם זה הוא נוכל! הוא גנב את כספי! איך אתם מעזים לכבד אדם כזה ולהעלותו לתורה. הגבאי הבחין בסערת רגשותי, והספיק ללחוש לי באזני:

סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א: שמעתי מראש כולל חשוב סיפור מדהים: יש גביר גדול מאוד, חסיד גור, גר בבגליה, באנטוורפן, אחד התומכים הגדולים ביותר של מוסדות גור, ועוד הרבה מוסדות צדקה אחרים. ראש הכולל היה נוסע אליו לאסוף כסף. פעם הוא שאל אותו איך זכה לכל העשר הגדול הזה? הלה סיפר כך:

לפני כמה עשרות שנים היו לי מאתיים אלף דולר, סכום גדול באותם הימים. חיפשתי היכן להשקיע אותם. פניתי לסוחר גדול בבורסה, גם הוא חסיד גור, והוא הציע לי ארבע מניות, מענפים שונים, שעל פי התחזית צפוי להן עתיד גדול: נפט, גז, נדל"ן ומחשבים. השבתי לו: אני חסיד גור כמוך, כידוע אנחנו איננו עושים שום דבר בלי לשאול את הרבי [האדמו"ר ה'בית ישראל' זצ"ל].

נסעתי מבגליה לארץ ישראל, שאלתי את האדמו"ר, והוא השיב לי שבשתיים מתוך שני המניות לא אגע, ואת האחרות אני יכול לקחת. שבתי לבגליה והוריתי לסוחר לקנות - בכל הסכום -

הנה יצאתי מראש הרמאים עם שור, חמור, עבד ושפחה, ואתה יודע למה? - כי "ויהי לי!" הכסף שלי הוא שלי! הוא כסף כשר שאין עליו שאלות. כשיש כסף כזה - אף רמאי לא יכול לקחתו ממני.

סיים הרבי ואמר: "ואם אתה רואה שרמאי הצליח להוציא ממישהו את כספו - ככל הנראה היה זה כסף לא מספיק כשר, ככל הנראה היה חסר ב'יהי לי'..."

החסיד שמע את דברי הרבי וקלט היטב את משמעותם: עליו לבדוק את כל חשבונותיו! הוא נסע בחזרה לבלגיה, עיין היטב בחשבונותיו, ולכל מי שיכול היה להיות איזושהי סרך של תביעה עליו - שילם עד הגרוש האחרון.

"בסופו של דבר" - סיים הגביר את הספור שסיפר לראש הכולל - "המניה שלי זנקה, ושוויה עמד על שמונה מאות אלף דולר! מהכסף הזה עשיתי ביז'נעס וכך התעשרתי".

המתכון לעשירות - "ויהי לי" - כסף כשר

(גיליון נאה דורש - מתוך סדרת הספרים דורש טוב ונאה דורש)

"בבקשה ממך אל תעשה בלאגן. תכנס לרבי ותדבר אתו". וכך עשיתי, אלא שהרבי אמר לי שמאחר והוא אינו מרגיש טוב, הוא אינו יכול לטפל בזה עכשיו, אולם בטיש בליל שבת הוא ידבר אתי מה לעשות.

פרשת השבוע היתה פרשת וישלח. בטיש פתח האדמו"ר עם שתי שאלות. שאלה ראשונה: יעקב אומר לעשו: "עם לבן גרתי".

מה החידוש? וכי עשו לא ידע שיעקב שהה בביתו של לבן עשרים ושתים שנה? שאלה שניה: יעקב מוסיף ומספר לו: "ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה". הדבר תמוה, הרי יעקב יודע שעשו כועס עליו על שלקח לו את הברכה של העולם הזה, מדוע הוא שופך שמן למדורה, ומספר לו שיש לו הרבה צאן ועבד ושפחה? שיספר לו שהוא לומד כל היום, יודע רמב"ם ורשב"א - זה לא מעניין אותו... אבל למה לגרות אותו ולספר לו על העולם הזה שיש לו?

ביאר ה'בית ישראל': לבן הרי היה ראש הרמאים בעולם. לא היה אחד שיצא ממנו בשלום. אפילו את החתונות של בנותיו הוא לא עשה על חשבוננו אלא על חשבון בני העיר... אומר יעקב לעשו:

הסיפור היומי

אמא שלי ע"ה אמרה לי, שאתן את המטבעות האלו לצדקה כדי להרוויח גן-עדן. והנה, אני פה בכביש ז'בוטינסקי, יום שבת בבוקר עם צדקה בכיס

"אינני בטוח שרבי מאיר שפירא זצ"ל חשב על יהודים מסוג זה בעת שעמד על בימת הכנסיה הגדולה..."

והנה, היום, באמצע השיעור, קם היהודי, ביקש את רשות הדיבור, כחכח בגרונו בהתרגשות ושח מעשה שאירע לו בשבת קודש. יהודי זה נוהג לרוץ ריצת בוקר בכל יום, "בשביל הבריאות". לעת עתה הוא אינו מדלג על מנהגו זה גם ביום שבת קודש. וכך, מצא עצמו מיודענו מניע נמרצות את כל איברי גופו בשוליו של כביש גהה - ז'בוטינסקי שבגוש דן.

"תוך כדי מהלך הריצה הרגשתי כי בכיסי שוכן דבר-מה מקרקש ומצלצל. כבוד הרב יודע, אני לא יכול להפסיק לרוץ. תוך כדי הריצה בדקתי ומצאתי לחרדתי העצומה, שבתוך כיסי המכנסיים שלי יש מטבעות שנתתי לצדקה, ושכחתי בכיסי... אמא שלי, נוחה-עדן, אמרה לי, שכאשר יש לי מטבעות קטנים אתן אותם לצדקה, כדי להרוויח גן-עדן. והנה, אני פה בכביש ז'בוטינסקי, יום שבת בבוקר עם צדקה בכיס.

"מה אומר לך כבוד הרב, נחרדתי. זכרתי שלמדנו בשיעור עם הרב, שבמקום שאין עירוב אסור לטלטל! בגדים ששובשים - מותר, אבל חפצים - אסור. מצד שני לא הייתי מסוגל להשליך ממני והלאה כסף של צדקה. אוי לי ואוי לנשמת, צדקה?! לזרוק?! תוך כדי המחשבות שלי, כבוד הרב, אני עומד על המקום, אבל ממשיך לעשות ככה עם הרגליים, אתה יודע, אי אפשר להפסיק

אחד מטובי מגידי שיעור הדף היומי של 'מאורות הדף היומי', חזר יום אחד משיעורו הלום הפתעה, כשחיוך רחב נסוך על פניו. ידוע ידעתי, סיפר, כי הדף היומי משפיע, חודר ומעצב את תודעתם ואישיותם של הלומדים, אך אני עצמי לא האמנתי עד כמה עמוק חודרים הדברים ומחלחלים, עד אשר אחד המשתתפים בשיעורי סיפר היום את המעשה הבא.

יהודי זה עדיין אינו שומר תורה ומצוות באופן מלא. אפשר לומר כי אלמלא היה עולה מארץ מכורתו לארץ ישראל, היה היום יהודי נאמן לה' ולתורתו. אולם, כרבים אחרים אשר נותקו מן המסורת המפוארת עליה חונכו דורות ישרים, הוא גדל כמסורתי; ריחות של יהדות, גם של תבשילי חג, המשמשים בעירובייה במתכונת חובבנית המשבשת את המהות האמיתית.

שמעו של שיעור הדף היומי הגיע גם לאוזניו, מאן דהוא שכנעו והוא החליט להצטרף. הרקע שלו בענייני יהדות ובענייני הלכה יכול היה להיות רחב יותר מכפי שהוא היום, אם נתבטא בעדינות. לפיכך, ככל שהעמקנו בסוגיות של מסכת עירובין, הייתי מביט לעברו פעמים רבות במהלך השיעור, ותוהה ביני לבין עצמי: שכר עמל התורה יש לו, אך מה מן הלימוד נקלט אצלו, אילו חלקים הוא מביין ומפנים? שהרי מדובר בסוגיות לא פשוטות.

שהניחו בשינוי, התירו חז"ל להוליכו פחות פחות מד' אמות, היינו להניחו בכל פחות מד' אמות או לפחות לעמוד מעט כדי להפסיק בכל פחות מד' אמות - עיין פרטי הלכה זו בשמירת שבת כהלכתה, (פרק י"ח, הערה נ"ב).

זאת, ועוד: היה עליו לעיין בהלכות "מוקצה", מה דינן של המכנסיים, ההפכו לבסיס לדבר האסור? (ראה שמירת שבת כהלכתה, פרק כ', הערה ע"ב). הוא גם יידע כי עליו ללכת לרב לשאול אם ריצת הבוקר בשבת מותרת (ראה משנה ברורה, סימן ש"א, ס"ק ז'). נכון, הוא יידע זאת בעתיד. אבל עלינו לשים לב מה הוא יודע היום לעומת מה שידע לפני שנה! אז לבטח היה רץ בשמחה עם כסף הצדקה, שמח וטוב לב על שילוב הריצה המענגת כשכסף של צדקה בכיסו.

היום הוא כבר יודע, עירוב, טלטול, ד' אמות. הדף היומי. אינני בטוח שרבי מאיר שפירא זצ"ל חשב על יהודים מסוג זה בעת שעמד על בימת הכנסייה הגדולה של אגודת ישראל וחולל את מהפכת "הדף היומי". אך אין כל ספק, כי אם היה מעלה בדעתו, שיום יבוא והדף היומי יחלחל לכל רבדי העם על כל שכבותיו, לבטח היה מכריז פעמיים על "הדף היומי"...

(מאורות הדף היומי)

באמצע הריצה, וכך אני עומד על המקום בכביש ז'בוטינסקי, ורץ עם הרגליים לשום מקום. בכיס שלי כסף של צדקה. מצד אחד אין עירוב, מצד שני יש לי צדקה בכיס.

"פתאום נזכרתי בעוד דבר שלמדנו בשיעור. הרב אמר שאיסור הטלטול הוא למרחק של ארבע אמות, אבל אם מטלטלים פחות מארבע אמות, זה בסדר. ואז, כבוד הרב, התחלתי לרוץ כמו תרנגולת. שתי פסיעות, עוצר. שתי פסיעות, עוצר. עד היום השכנים שלי לא מתאפקים ושואלים אותי: דודו, מה קרה לך אז, נתפס לך השריר? אבל אני לא עניתי להם, מה הם מבינים... ככה קיפצתי הביתה, החלפתי מכנסיים, ואת מכנסי הריצה עם הכסף של הצדקה, הכל יחד, שמתי על קופת הצדקה... שלא תהיה בעיה..."

מי כעמך ישראל.

בעזרת ה', לא יארך היום ויהודי זה יידע כי היה עליו להלך בתוך ד' אמות ותוך כדי כך להוציא את הכסף בשינוי. הוא גם יידע כי מטבעות של צדקה אפשר להמיר. הוא יוסיף לדעת כי אמנם מדין תורה איסור הטלטול הוא ארבע אמות, אך חז"ל תקנו ואסרו טלטול גם של פחות מארבע אמות.

אמנם, המוצא בכיסו חפץ יקר ערך וחושש להפסידו לאחר

טורים ודעות

"בסוף שבוע שעבר לא חשתי טעם וריח במשך יומיים. לא, לא קורונה..."

זוהי היה מקסים, להזכר בחברים ישנים שמרוב שגרה שכחנו שהם חברים כה טובים שלנו, שנמצאים איתנו כל הזמן כמעט מבלי משים..."

שירדים גשמים. מה מקור ריח זה וכיצד הוא מתפשט בחלל, דווקא כשירד גשם? - כותב הרה"ג רבי אהרן גינוער שליט"א בספרו הנלבב 'שמחתי ה' בפעלך', הנמצא בשלבי עריכה. "מדובר בעוד פלא אלוקי של מציאת כל הנמצאים. מחקרים מדעיים רבים נעשו בעשורים האחרונים סביב שאלת הריחות המלווים את הגשם. המחקרים הללו מצאו שישנם כמה וכמה ניחוחות הקשורים בירידת הגשמים, חלקם קשורים באזור בו אתם נמצאים, סוג האדמה והמרקם האקולוגי באזור. ניחוחות אחרים נובעים דווקא מאופייה של מערכת הגשמים והמקום ממנו הגיעו העבים עד מעל לראשנו. ישנו גם ניחוח מיוחד הנישא בחלל לפני שירדים גשמים, ומקורו הוא באוזון, סוג של חמצן שנמצא בריכוז גבוה בשכבה העליונה של האטמוספירה. זהו חמצן שעלול להיות מסוכן בריכוז גבוה, אבל שם, בחלקה העליון של האטמוספירה, הוא מחולל פלאים, כשהוא מסנן את הקרינה של השמש, והופך את קרני השמש ידידותיות יותר לאדם בבואן אל כדור הארץ והדרים עליו.

הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א

בסוף שבוע שעבר לא חשתי טעם וריח במשך יומיים. לא, לא קורונה. הבדיקה יצאה שלילית. מדובר בשפעת חריפה. כמעט בכל חורף אני חווה יומיים-שלושה כאלו, כשמחלת השפעת משתלטת על גופי ומאפשרת לי בס"ד לעצור את מרדף החיים הבלתי פוסק ולנוח מעט במיטה, לאגור כוחות הלאה... באותם יומיים חסרי טעם הבנתי לפתע שחוץ מהטעם, האוכל כולל עוד מרכיבים. טעם לא הרגשתי, אבל הרוגלאך היו פריכים להפליא, הקפה היה חם ונעים, לגבינה היה מרקם קטיפתי והעוף פשוט השביע. בהעדר חוש הטעם, עצרתי לרגע וניסיתי להרגיש את המרקם והפריכות, המישוש והמגע. ואז, לפתע פתאום, שב לו חוש הטעם, ואחריו גם חוש הריח. זה היה מקסים. חברים ישנים שמרוב שגרה וחדגוניות לא הרגשנו שהם חברים טובים שלנו, שנמצאים איתנו כל הזמן, כמעט מבלי משים. נפלאות הקב"ה!!

"כולנו מכירים את הניחוח המשכר המתפשט בחלל אחרי

לרגעים ואז שואל הוא בתמייה עצומה ובמעין תוכחה: "מה? דברי חיזוק אתה מבקש? היודע אתה שבעיירת הולדתי היה יהודי שהיה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי. ואתה, אצלך זה כלום?"...

כעת ראובן מבולבל ונסער לחלוטין. והרי ידוע הסנדלר בענוותנותו המופלאה, פשטותו היתה לשם דבר ומידותיו הנאצלות היו מושא להערצה. אך בטרם היה סיפק בידו של ראובן לשאול דבר מה, חזר ר' משה יעקב והפעם בקול רם יותר: "השומע אתה? בעיירת הולדתי היה יהודי, שהיה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי ואתה לכלום נחשב הדבר בעיניך?"

ואז, מניח ר' משה יעקב יד רכה על כתפו של ראובן, מביט בו בעיניו ומסביר: "כן, בעיר הולדתי היה יהודי עיוור... יהודי זה היה מוכן לשלם אלפי רובלים רק כדי לראות אותי, או כל אדם אחר. היה מוכן להזיל הון מכספו כדי להשיב את האור לעיניו. ואתה ידידי, מתנת הראייה שהעניק לך הבורא, לכלום היא בעיניך? האם היום כבר הודית לבוראך על מצלמה מופלאה זו שראייה שמה? כבר שרת שיר תודה להקב"ה ויצאת בריקוד על האוצר שברשותך? "דע לך", הנמיך את קולו כממתיק סוד, "אם ברצונך לחיות חיים מלאי אושר ושמחה, זכור תמיד להודות לה' על המתנות הפשוטות, לכאורה, שהוא מעניק לך. על החיים, הבריאות ועל אינספור טובות וחסדים. לאחר הודיה שכזו תחוש נינוח, רגוע, שמח ומאושר ותוכל להתמודד טוב יותר עם הקשיים".

כותב הגאון רבי נח וינברג זצ"ל, ראש ישיבת 'אש התורה': פעם נפגשתי בירושלים עם בחור צעיר. מצב רוחו היה טוב במיוחד, לכן שאלתי אותו מה הסוד שלו. הוא אמר: "כשהייתי בן 11, קיבלתי מהקב"ה את מתנת האושר. רכבתי על אופניי, כשמשב רוח חזק ופתאומי הפיל אותי באמצע הכביש, בנתיבה של משאית נוסעת. המשאית דרסה אותי וקטעה את רגלי. בזמן ששכבתי שם, מדמם, הבנתי שיהיה עליי לחיות את שארית חיי בלי רגל. כמה מדכא! אבל אז הבנתי, שהדיכאון לא יחזיר לי את רגלי. לכן, באותו הרגע החלטתי שלא לבזבז את חיי ברגשות ייאוש. כשהוריי הגיעו לבית החולים הם היו המומים וכואבים. אמרתי להם בחיך: 'אני כבר הסתגלתי. עכשיו גם אתם צריכים להתרגל למצב'.

"מאז, אני רואה את חבריי מתרגזים על דברים קטנים. על איחור של אוטובוס, ציון גרוע שקיבלו במבחן, עלבון שמישהו הטיח בהם. אבל אני פשוט נהנה ממה שיש לי".

בגיל 11, נער צעיר זה הגיע להבנה כי ההתמקדות במה שאין היא בזבוז של אנרגיה וכי המפתח לאושר הוא להודות להקב"ה על מה שנתן לנו ברוב חסדו.

- אם נפקח עיניים ונרחיב את הלב- נראה שאנו מוקפים באין ספור חסדים מופלאים.

"הריח העיקרי המורגש אחרי הגשם, כך לפי 'מכון דוידסון' למדע, מקורו בנבגים של חיידקים חד תאיים הפעילים באדמה לחה וחמימה. הנבגים הללו הם מעין ביצים שמטילים החיידקים, ומהם נובטים מאוחר יותר חיידקים חדשים. כשהאדמה מתייבשת בימות הקיץ, מפסיקה פעילותם של החיידקים והנבגים שלהם ממלאים את האדמה.

"כשירד גשם, מכות הטיפות על האדמה בכח רב, משום שהן נופלות מגובה של אלפי מטרים. ההתנגשות של טיפת המים עם האדמה, יוצרת ריאקציה ומעיפה בועות קטנות בחזרה כלפי מעלה. הבועיות הללו נושאות בתוכן גם את הנבגים של החיידקים, ומכאן מקור הריח הנפלא המוכר לנו.

"ראו כיצד אופן התרבות החיידקים גורמים לנו להרגיש טוב כל כך אחרי הגשם. אלו הם נפלאות הבורא יתברך, משיב הרוח ומוריד הגשם, הנעשים בכל יום של ירידת גשמים".

זה עתה עברו עלינו ימי החנוכה, שהם ימי הלל והודאה. ימים בהם הלב שלנו פתוח לראות לא רק את הניסים הגדולים, אלא גם את הניסים והחסדים הקטנים, אלו שמלווים אותנו ביום-יום, כמעט מבלי שימת לב.

יושב לו ראובן באחד השולחנות הצדדיים באולם השמחות. הערב נחגגת חתונתו של בנו הבכור של השכן בבניין שממול. השולחנות עדיין ריקים בחציים, ודאי יתמלאו הם בזמן הקרוב. ראובן אינו מכיר איש מבין הסועדים, ולכן בוחר הוא לשבת לבדו בשולחן, וזאת בתקווה שבדקות הבאות ייכנסו שכניו ומכרי יישבו איתו.

עוברים רגעים מספר, וכשהוא שולח שוב מבט חטוף לעבר הכניסה, הוא מבחין בדמות אצילית נכנסת לאולם. ראובן מאמץ את עיניו. האמנם? היתכן? הרי זהו רבי משה יעקב רביקוב זצוק"ל, המכונה בפי כל "הסנדלר".

להפתעתו, "הסנדלר" מתקרב ופוסע דווקא לעבר שולחנו. ראובן קופא לרגע על מקומו, לא יודע את נפשו, כשר' משה יעקב ה"סנדלר" מתיישב דווקא לידו.

ראובן מתעשת מיד ומחליט על אתר שהזדמנות פז שכזו אסור להחמיץ. הוא מוכרח לנצל רגעים אלו ולשמוע דבר מה מפי הצדיק. "בבקשה כבוד הרב", פונה ראובן לר' משה יעקב. "אני רוצה לנצל הזדמנות זו, שבה אני יושב ליד כבוד הרב. אנא, בבקשה, יגיד לי הרב 'ווארט' קצר, איזה דבר תורה, חיזוק שאוכל לקחת עימי לחיים. תקופה לא קלה ל"ע שוררת עתה בבית, זקוק אני עד למאוד לדברי חיזוק מהרב, להשיב את נפשי".

מסתכל רבי משה יעקב בבן שיחו ומבט חודר לו, עמוק, שותק

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

בפשטות, הכוונה בתיבת 'חסרונם' היא, שאנו מברכים על כך שהקב"ה ממלא את מחסורן של הנפשות הרבות אשר הוא בורא, אולם החתם-סופר מבאר בפירוש אחר ומופלא

יקותיאל יהודה גנזל

אני פוגש אותו לפעמים בעודי מתהלך ברחובותיה של חיפה. בשכונת הדר המתקלפת המרכזת את רוב המשפחות החרדיות בעיר המצטמצמות באזור אחד. תמיד כשאני נפגש בו בדרך הליכתי, אני מחכים. הוא - מנכבדי חסידי בעלזא ומי שייסוד והקמת קהילת בעלזא המפוארת בחיפה, רשום על שמו ועל שם פעולותיו, הלא הוא הרה"ח ר' זאב נחמן שליט"א. תמיד תהיה לו תוספת חסידית ואו השקפתית על פרי קולמוסי ולפעמים גם יעיר מנסיונו הרב (וכלשונו: "הארה באַלף").

אתמול, בדרכי לתפילת מנחה, פגשתי. כשבירכתיו לשלום, הוא הפקיד בידי אוצר פז - פנינה מופלאה מאוצרותיו של מרנא ה'חתם סופר' זי"ע, המובאת בכתבי תלמידו, בעל ה'ליקוטי חבר בן חיים'. כשהוא מציין: "הדברים תואמים את מה שכתבת לאחרונה על חולי קורונה שלמדו להעריך ולהודות על כל נשימה ונשימה שבפיהם, אחרי שחשו בהעדר חמצן, לא עלינו".

החתם-סופר זי"ע מבאר את הברכה שאנו מברכים את הבורא יתברך: "בורא נפשות רבות וחסרונן". בפשטות, הכוונה בתיבת 'חסרונם' היא, שאנו מברכים על כך שהקב"ה ממלא את מחסורן של הנפשות הרבות אשר הוא בורא, אולם החתם-סופר מבאר בפירוש אחר ומופלא: "הקב"ה בורא נפשות רבות, אולם הוא בורא להם גם מחסור. הוא יתברך, ברוב רחמיו וחסדיו מביא את האדם לפעמים להרגשת מחסור, להרגיש שחסר לו כסף, חסר לו בריאות, חסר לו דבר מה.

ומה הברכה הגדולה בכך שאנו מברכים בה את הבורא יתברך

- בורא ויוצר החסרונות? הקב"ה בורא את החסרונות, כדי שנדע להעריך את מה שיש לנו. ברצותו שאדם יעריך את בריאותו, הוא מחסיר לפעמים את בריאותו השלימה, מחסיר לפעמים את פרנסתו הבלתי מעוררת. אחרי שאדם חש בחיסרון, בהעדר, הוא כבר יודע להעריך ולהודות בכל ליבו על מה שיש לו".

כששומעים 'ווארט' שכזה, אי אפשר שלא להשלים את המובן מאליו: אם חפץ אדם שלא לבוא לידי חיסרון, חלילה, עליו להקדים ולהעריך את מתנות הבורא יתברך מתוך ההצלחה המלאה. בל נא נמתין לקבל הדרכה מוחשית והכרה מוחשית, עד כמה הבורא נותן לנו, מעניק לנו ומסייע בידינו. הבה נביט סביב כבר עכשיו, כשאנחנו בריאים, כשיש נחת מהילדים, כשיש פרנסה, כשאנחנו קוראים ושומעים ורואים, כשאנחנו שלווים, כשטוב לנו - נודה לבורא העולם מכל הלב. נכיר בכל אחת מרובות המתנות בהן הוא מקיף כל אחד מאיתנו. וממילא כבר לא נצטרך לברך "בורא נפשות רבות וחסרונותיהם", אלא נוכל להמשיך ולברך: "בורא נפשות רבות וכל מחסורם!"

אבל כשמציינים על החובה להודות, חשוב להדגיש את מה שידוע, אבל אולי לא מספיק: הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע מעורר, שאם אדם מודה על הטובה שה' גומל עמו, אולם אינו ממשיך להסמיך תיכף להודאה גם בקשה על העתיד, שימשיך הקב"ה להשפיע עליו שפע רב, הוא עוצר בכך את הטובה ואת ההשפעה. על כן כל אימת ונודה לאלוקינו (ונודה! מבלי להתמהמה!), נמשיך תיכף לשאת גם בקשת - ואל תטשנו ה' אלוקינו לנצח.

(המבשר')

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

"פעם אחת הגיע מרן הגר"י אדלשטיין זצ"ל לחתונה. כשהודיעו לתזמורת שמרן עומד להיכנס, החלו לנגן 'ימים' וקהל הרוקדים עשה 'שורות' מפתח האולם. כשראה זאת רבי יעקב, ניגש אל ה'בר' והחל לשים לעצמו אוכל בצלחת..."

Yaakov Cohen/FLASH90

סיפורים נפלאים על גדולי ישראל שסופרו במעמד 'לחיים' לרגל קריאת שמו של אחד ממנייני החצרות המרכזיים בשכונת רמת אלחנן - ברכת יעקב ע"ש מרן הגר"י אדלשטיין זצ"ל

שהגאון מטשעבין זצ"ל התגורר בו, והיתה בכך השפעה עצומה על כל הדיירים מסביב שהתבוננו בדמות-הענק שבו, ולא יכלו שלא להיות מושפעים ממנו.

"והנה", סיפר הרב יוסף בוקסבוים זצ"ל, "פעם חזרתי לביתי ואני רואה את הצדיק רבי אריה לוי עומד ומתפלל בדבקות ליד שער הבית, ומעיניו זולגות דמעות. המחזה היה תמוה בעיניי, ולא ידעתי פשרו של דבר.

"המתנתי עד שרבי אריה סיים את תפילתו, ושאלתיו לתפילה זו מה היא עושה, והוא השיב לי: 'הייתי נוהג להתפלל בכותל המערבי מדי יום על גלות השכינה, ועל צרותיהם ומחלותיהם של ישראל. לאחר כיבושו של הכותל על ידי הערבים בשנת תש"ח, חיפשתי מקום מתאים שבו אוכל להמשיך ולהתפלל, ונתתי את עיני וליבי בבית זה בו התגורר מרן הגאון מטשעבין, שהיה לשכת הגזית של דורנו! ולהתפלל ליד לשכת הגזית, זה כמעט כמו להתפלל ליד הכותל המערבי".

הוסיף רבי אריה: "וכששאלו את מרן הגר"י ש אלישיב זצ"ל האם יש לכך מקור, השיב בחיוב."

סיפור דומה לזה סיפר במעמד ה'לחיים' הגאון רבי דב ישראלזון שליט"א, מהמתפללים הקבועים במנין, שמרן רבי יעקב סיפר לו כי הלך פעם עם הסנדלר הקדוש, רבי משה יעקב רביקוב זצ"ל, והסנדלר הצביע על מקום מסוים ואמר שהוא מקום קדוש, וזאת כיון שה'לשם' דָּרָךְ במקום זה. ומרן הגר"י הוסיף ואמר, שהסנדלר לא סיפר שה'לשם' הגיע לשם, כיון שהגיע לבקר אותו בעצמו, [את הסנדלר הקדוש]...

עוד סיפר הגאון רבי צבי יהודה אדלשטיין שליט"א במעמד: מעשה היה בסנדלר הקדוש ז"ע, שנסע פעם לסנדקאות בעיר נתניה, ומיד לאחר שנכנס לאולם מיהר לברוח... כששאלו אותו מדוע הוא עושה כך, השיב שאליהו הנביא לא נמצא שם. המשיכו לשאול אותו מהי הסיבה שאליהו לא הגיע, והשיב שזה קרה מפני שהנוכחים לא לבושים בצניעות.

סיפור זה התפרסם מזה זמן, אבל אבי, מרן הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל המשיך לספר את ההמשך הנורא: "אחרי שנים רבות בא אליי בחור מבוגר, שסיפר שהוא מתגורר בנתניה, ובשום אופן לא מוצא את זיווגו. היתה לי סייעתא דשמיא מיוחדת שנזכרתי בסיפור ההוא שהסנדלר ברח בברית שהתקיימה

לאחרונה התקיים מעמד 'לחיים' לרגל קריאת שמו של אחד המניינים הבולטים בשכונת רמת אלחנן 'ברכת יעקב ע"ש מרן הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל. מניין זה מתקיים תמידין כסדרן בכל התפילות, בימי החול ובשבתות, ברחוב הרב זוננפלד 15-17. הוא נוסד בימי הקורונה, ע"י הרה"ג רבי מתתיהו גודלבסקי, מתושבי השכונה, והתפרסם בין היתר בעקבות רחבת הדשא הגדולה שניטעה בו ע"י הרב גודלבסקי כדי לשוות למקום יופי והדר ולאפשר את קיום התפילה במנוחת הדעת.

לאחר קיומן של כמה שמחות במנין זה, עלה בדעתו של הרב גודלבסקי להכתיר את המנין המכובד בשם 'ברכת יעקב', על שמו ולזכרו הטהור של מרן הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל, שהעניק בדיוק בפינה זו את ברכתו לקהל הרחב. במשך שנים הגיע מרן הגר"י זצ"ל לשיעור קבוע שהתקיים בבית בנו, הגאון רבי צבי יהודה אדלשטיין שליט"א, שיעור שנוסד לע"נ רעייתו של מרן הגר"י, הרבנית מרת מינה ע"ה, והתקיים מדי ליל שישי. לאחר השיעור היו ממתנים אנשים רבים בכניסה לבנין בו מתגוררת משפחת אדלשטיין, ברחוב הרב זוננפלד 17 כדי לקבל את ברכתו של מרן זצ"ל, שהיה כידוע אחד ה'מברכים' הגדולים של עם ישראל. הברכות היו ניתנות ע"י מרן הגר"י בחצר הבנין, ואם כן, אמרו המתפללים, הפכה פינה זו למקום של ברכה, וראוי להכתירה בשם 'ברכת יעקב'...

במהלך החודש האחרון נערכו במקום שני מעמדי 'לחיים' נפרדים, עם שני בניו של מרן הגר"י זצ"ל המתגוררים ברמת אלחנן, הלא המה הגאון רבי מרדכי שמואל שליט"א המרא דאתרא דשכונת 'נאות יוסף' ומראשי ישיבת 'חמד' לצעירים במשך עשרות שנים, והגאון רבי צבי יהודה שליט"א ר"מ בפתח-תקוה ורבו של בית הכנסת הגדול ברמת השרון.

על עצם הענין שמקום שבו התפללו צדיקים הופך למקום של ברכה, אפשר להביא לראיה את הסיפור המופלא על הגה"צ רבי אריה לוי זצ"ל. יום אחד הגיע הרה"ג רבי יוסף בוקסבוים זצ"ל לביתו בשכונת רחביה, ונתקל במחזה מוזר, שלא ידע כיצד להולמו. הרב בוקסבוים, שהיה גברא רבה, ויסד את 'מכון ירושלים', העומד כיום בראשות בנו שליט"א, התגורר ברחוב 'אבן שפרוט', אחד הרחובות השקטים של שכונת רחביה. בית זה הוא אחת 'הפינות הרוחניות' של רחביה משנות-דור, וזאת משום

בנתניה, ושאלתי את הבחור: מי היה הסנדק שלך?

"הבחור השיב שהסנדק היה סבא שלו, והוסיף שהסנדלר כובד בסנדקאות אבל יצא מהאולם במהירות, ולכן כיבדו את הסבא שלו..." רבי יעקב הבין שזו היא ה'השלמה' של הסיפור עם הברית, ואמר לבחור תיקון גדול מה לעשות עתה.

באותו מעמד סיפר הגאון רבי שמריהו רוט שליט"א, ממייסדי המנין וממרכיבי התורה בישיבת 'ארחות תורה', מה שסיפר לו הרב אלחנן בינדיגר, ששימש את רבי יעקב זצ"ל

במסירות נפש:

"פעם אחת הגיעו לחתונה והודיעו לתזמורת שמרן הגר"י אדלשטיין הגיע, וקהל הרוקדים עשה 'שורות' מפתח האולם. כשראה זאת רבי יעקב, ניגש אל ה'... בר', והחל לשים לעצמו אוכל בצלחת... כשר' אלחנן אמר לו 'מחכים לרב', התעלם מרן זצ"ל מכך, והתחיל לאכול ליד ה'בר'... רק כאשר ה'שורות' התפרקו, נכנס רבי יעקב לאולם, והצטרף למעגלים.

(מתוך 'קול ברמה' - בטאונה של רמת אלחנן בעריכת הרב משה מיכאל צורן שליט"א)

יהלומים מגדולי ישראל

"ראיתי כאן דבר פלא, מה שלא ראיתי אצל מורי מראפשיץ"
- אמר הרה"ק מקאמינקא זי"ע. "אצל מורי היה נר חנוכה
בישיבה ונר שבת בעמידה, וכאן אצל הרב מבעלזא, גם נר
שבת בישיבה". החסידים לא הבינו את פשר דבריו...

Mendy Hechtman/Flash90

הקודש. הכונה היא פשוטה: 'ישיבה' [באידיש] היא 'פערזעצט', ויש לה גם משמעות נוספת - 'משכון'. ואילו 'עמידה' היינו שהחפץ עומד כאן בביתו ואינו ממושכן.

"אצל מורי מראפשיץ ראיתי שני נרות חנוכה היה כל השנה ממושכן בעד מעות שהיה מחלקם לעניים, ורק מנורות כסף של שבת היו בביתו. ואילו כאן, שהרב מבעלזא מדליק במנורות פשוטות, על כרחך שגם הנר שבת שלו הוא ב'ישיבה' - 'פערזעצט', דהיינו שגם הוא ממושכן עבור מעות לצדקה שהרב לוהה".

הרב מבעלזא שמע גם כן את דבריו ושחק מאד מבדיחותא זו, ואמר שיפה כיון...

(אהל נפתלי, אות שעט, הובא בגיליון 'באר בשדה')

היה זה בערב שבת, כאשר הרה"ק מוהר"ש מקאמינקא זי"ע"א נסע לשבות אצל רבו הרה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע"א. בעת הדלקת נרות שבת שהדליק הרה"ק מבעלזא, אמר הרב מקאמינקא לחסידים העומדים סביבו: "ראיתי כאן דבר פלא, מה שלא ראיתי אצל מורי מראפשיץ. אצל מורי היה נר חנוכה בישיבה ונר שבת בעמידה, וכאן אצל הרב מבעלזא, גם נר שבת בישיבה..."

לא הבינו החסידים מה הוא אומר. ראשית, מי מדליק נר חנוכה בישיבה?! וגם, כי בפירוש ראו שהרב מבעלזא עמד בעת הדלקת הנרות.

השיב להם: "אינכם מבינים אפילו את פירוש המלות בלשון

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

"כמה נואלו הרבה מבני אדם שטבעם תמיד
לדרוש מחבריהם מה דיבר פלוני אודותם"

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

שונאים גמורים..."

וכותב רבנו בחומרת הדבר, שהרי אפילו אם היה חברו מספר לו מעצמו, ללא שביקש, ואפילו היה זה דבר שנוגע לו להבא - היה אסור לו להאמין בזה, רק לחוש. ואם אין הדבר נוגע לו על להבא, אסורה אפילו השמיעה - "ועל אחת כמה וכמה לעמוד על חברו ולהפצירו עד שיבוא המספר לכלל סיפור רכילות והשומע לאיסור

בסעיף ה' מכלל ה' בהלכות רכילות, מעורר ה'חפץ חיים' "כמה נואלו הרבה מבני אדם שטבעם תמיד לדרוש מחבריהם מה דיבר פלוני אודותם, ואפילו אם מידעת דבר הזה אין נפקא מינה להם על להבא. וכשהם אינם רוצים לגלות להם, מפצירים בהם הרבה עד שמגלים להם מה דיבר פלוני אודותם. ויש באלו הדברים גנאי, ומקבלים את הדבר לאמת גמור, ועל ידי זה נעשו

ישיבה באופן זה ולא יוציא שקר מפיו. ואם הוא מבין שחברו לא יקבל זה לתשובה, מותר לומר שקר גמור מפני השלום".
ואף שלכאורה עדיף שישתוק ולא יאמר אפילו מקצת שקר, יש שביאר (עלי באר) שאם ישתוק כאן יבין השואל מזה שפלוגי דיבר עליו וזה אבק רכילות, ועל כן הותר לדבר ולשקר במקצת מפני השלום.

קבלת רכילות, דהוא אסור, והוא חוטא ומחטיא את חברו...".
הדברים אמורים לגבי הצד המפציר, ומה יעשה אותו חבר הנתון ללחץ ההפצרות המרובות? בביאורים ומוספים מציינים למה שכתב ה'חפץ חיים' לעיל בכלל א' סעיף ח': "ולענין מה להשיב אם שואלו מה דיבר פלוגי אודותי, תלוי בזה: אם יש לו עצה להשיבו באופן שלא יהיה שקר גמור, וגם לא יהיה רכילות.

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

איך הצליחו להיכנס שמונים איש ביחד לאוטובוס אחד?

פסחים כט

"קנסא קנים"

בפסק: "הנהג זכאי והשוטר שקרן". לאחר זמן יצא הנהג מבית המשפט ודיבר עם האברכים, ואמר להם שהאמת היא שבאמת לקח באוטובוס 80 איש, ואע"פ שאי אפשר להכניס לאוטובוס יותר מ-65 איש, הצליח בנסיעה ההיא להכניס לאוטובוס 80 איש. ואיך הצליח להכניס את כולם לאוטובוס? אמר הנהג שאותה נסיעה היתה לאחר שחזרו משמחה משפחתית, וכשחוזרים משמחה יש מקום להכניס באוטובוס אפילו 80 איש.

הנהג אמר ולא ידע מה אמר, והפשט האמיתי בזה הוא, שכשחוזרים משמחה יש אחדות בלב כולם, כולם בחתונה התאחדו יחד לשמח ולשמוח בשמחת החתן, ומכח האחדות כשעולים לאוטובוס אף אחד אינו חושב על עצמו, אלא רק על חברו שגם הוא יעלה לאוטובוס ולא ישאר לבד בחוץ. ומשום כן כל אחד מעצמו מצטמצם במקומו על מנת שגם לחברו יהיה מקום. וממילא אפילו אוטובוס כזה שלא שייך במציאות להכניס יותר מ-65 איש, יכלו להיכנס בו 80 איש.

ובאמת יסוד הדברים מפורש בגמרא בסנהדרין (ז.) שם כתוב שכאשר יש אהבה בין איש לאשתו, מספיק להם לחיות אפילו במקום מצומצם מאוד ולא יחסר להם מאומה. אבל כשאין ביניהם אהבה, אפילו אם יהיה להם חדר רחב מאוד כשישיים אמה, הרי זה לא יספיק להם וירגישו מצומצמים במקום דחוק. מפורש בזה שהכל תלוי באחדות, אם יש אחדות שלמה בבית - מספיק לכולם המקום, ואפילו מקום צר מאוד, די להם בזה לחיות חיי אושר ועושר. ואילו כשאין אחדות, וכל אחד חושב רק על עצמו, לא יועיל אפילו מקום רחב עד מאוד.

(שלמים מציון)

בסמיכות לכולל "היכל התלמוד" בתל אביב, היה הבנין של בית המשפט של ערכאות. יום אחד כאשר האברכים יצאו מהכולל בצהרים, עמד ליד הכולל אוטובוס, ולידו עמד שוטר, וביקש מהאברכים אם יכולים לעשות לו טובה ולהכנס לדקה אחת לאוטובוס. האברכים עשו כבקשתו, נכנסו לאוטובוס עד שכל המקומות התמלאו. וכשראה השוטר שכל המקומות מלאים, הוסיף לבקש שימשיכו להכנס לתוכו בעמידה. וגם בזה עשו כרצונו ונכנסו לתוכו עוד ועוד אנשים עד שהאוטובוס התמלא עד אפס מקום, ולא היה שייך להכניס לתוכו אדם נוסף. כשהשוטר ראה שהאוטובוס מלא לגמרי, אמר לכולם שעתה יכולים הם לרדת מהאוטובוס.

המעשה שהיה שבאותו זמן התקיים בבית המשפט דיון על נהג אוטובוס, ששוטר נתן לו קנס גבוה על כך שלקח באוטובוס כמות נוסעים יותר מהמכסה המותרת לו. היה מותר לו לקחת רק עד 65 איש, והשוטר טען שהנהג לקח באוטובוס 80 איש.

הנהג ערער על הקנס בבית המשפט, וטען שהשוטר שקרן, שכן באוטובוס הזה לא שייך במציאות להכניס יותר מ-65 איש, וממילא לא תתכן כזו מציאות שהכניס לאוטובוס 80 איש. השופט שמע את טענותיו, וביקש מאחד השוטרים שעמדו בבית המשפט, שיצא החוצה ויבקש מאנשים לעלות לאוטובוס, עד שהאוטובוס יתמלא עד אפס מקום בישיבה ובעמידה. ואז יספור את האנשים ויראה כמה נכנסו לאוטובוס, ובזה יראו אם הנהג צודק בדבריו או לא. ואכן השוטר ספר את האנשים שעלו לאוטובוס, והגיע רק ל-65 איש, לא יותר.

השופט ראה שהצדק כדברי הנהג, ביטל את הקנס וכתב

24
שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **דוד בוק שליט"א**
שיעורים מבוארים בלימוד התוס' על
סדר הדף היומי

שלוחה 2/10

הרב **חיים שמרלר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/11

הרב **אליהו אורנשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1

הרב **אריה זילברשטיין שליט"א**
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הרב **מאיר שפרכר שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2

הרב **אפרים סגל שליט"א**
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4

הר' **אברהם פוקס הי"ו**
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרב **מרדכי שלמה פריינד שליט"א**
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1 3 1

הרב **יצחק לובינשטיין שליט"א**
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2/6

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

למי מותר להמיר מטבע זר למטבע מקומי בחול המועד?

במסחר, האסור בחול המועד.

ובדומה לכך, המרת מטבע אקראית בין איש לרעהו, מותרת בחול המועד אף שלא לצורך החג; אולם, המשתכר בקביעות מהמרת מטבע (צ'יינג'), אסור לו לעסוק בכך בחול המועד, משום שלגביו נחשב הדבר כעיסוק במסחר.

[שו"ע תקלט, יד, ומשנ"ב מז; ביאורים ומוספים דרשו, 35]

מותר לאדם להלוות כסף לחבירו בחול המועד, או ללוות מחבירו, אף שלא לצורך החג; ובלבד שהדבר אינו כרוך בעשיית מלאכה האסורה בחול המועד.

אולם, המשתכר בדרך קבע מהלוואה בריבית לגויים, או ליהודים באמצעות 'היתר עיסקא' - אסור לו לעסוק בחול המועד במתן הלוואות או בגביית חובות, אף ללא רישום במחשב או עשיית מלאכה אחרת; משום שלגביו נחשב הדבר כעיסוק

אילו פעולות במערכת הבנקאית מותרות בחול המועד?

החג משיכה של כל הכסף המזומן הנדרש לחג. וכן מי שהגיע לרשותו סכום גדול של כסף מזומן, וחושש שייגנב מביתו, רשאי להפקידו בחול המועד בחשבון הבנק.

וכמו כן, רכישת מניות או מכירתן, אסורות בחול המועד; ומותרות רק לצורך שימוש בכסף בחג, או לצורך 'דבר האבד'.

[ביאורים ומוספים דרשו תקלט, 36]

על פי האמור לעיל, אסור למערכת בנקאית לפעול בחול המועד, משום שלגבי הבנק - ולרוב, גם לגבי הלקוחות - נחשבות כל הפעולות הנעשות בו כעיסוק במסחר. וזאת, מלבד האיסור בעשיית המלאכות הרבות מספור הנדרשות לפעילות הבנק.

ומותר 'למשוך' כסף מזומן מחשבון הבנק, או להמיר בבנק מטבע, לצורך שימוש בכסף בחג; אך לכתחילה, ראוי לבצע לפני

האם מותר למכור דירת מגורים בחול המועד?

החג הבסיסיות - מותר לבצעה בחול המועד, ובתנאי שכוונת כל הצדדים היא גם לשם המטרה האמורה, ולא רק לצורך עצמם.

והיתר זה, הוא אף בעיסקאות שמטבען נעשות בפירסום, כגון מכירת קרקעות ודירות מגורים; אך ככל שהדבר אפשרי, יש להשתדל לבצע את העיסקה בצינעה.

[שו"ע תקלט, יב, משנ"ב מב, וביה"ל ד"ה שאין; ביאורים ומוספים דרשו, 32]

כאמור, וכפי שלמדנו בימים הקודמים, העיסוק במסחר, ועריכת קניות, אסורים בחול המועד, אבל מוצרים מסוימים מותרים במכירה ובקנייה, בהגבלות שונות.

ברם, כל עיסקת רכישה שבה המוכר, המתווך, או אף המוביל של המוצר הנרכש, זקוקים לרווחם ולשכרם מהעיסקה על מנת לקנות את צרכי החג בהרחבה, וכל שכן אם הם זקוקים לו עבור הוצאות

* חנויות המוכרות מוצרי מזון שאינם מתקיימים לאורך זמן, ונרכשים לצורך שימוש מיידי, כגון חלב, לחם, וירקות - מותר לפותחן כרגיל בחול המועד; ומותר למכור בהם גם מוצרים המתקיימים לאורך זמן, לצורך החג. אולם, חנויות ייעודיות לממכר מוצרי מזון המתקיימים לאורך זמן, כגון משקאות ותבלינים יבשים - מותר לפותחן בחול המועד רק בצינעה; ובמקרה שהחנות ממוקמת במקום גלוי, יש לערוך שינוי בצורת פתיחתה; וכגון - בחנות שיש בפתחה שתי דלתות, יש לפתוח דלת אחת בלבד, ולהותיר את האחרת סגורה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מדוע טבילה במקווה אינה נחשבת כ'תיקון כלי'?

ובזמננו, שנהוג שלא לרוחץ בשבת אף במים קרים, לא ניתן לומר שהטובל נראה כרוחץ להנאתו, אך למרות זאת מותר (לדעת רוב הפוסקים) לטבול בשבת במקווה, כיון שהטבילה אינה מתירה כל איסור שהוא, וממילא אינה דומה לתיקון כלי.
[שו"ע תקיא, ג, ומשנ"ב כ; ביאורים ומוספים דרשו, 18; משנ"ב תקט, ל; וראה שם שכו, כד]

בזמן שקוימו דיני טומאה וטהרה, נאסר לטבול כלי טמא בשבת וביום טוב, משום שהדבר נראה כ'תיקון הכלי, האסור בשבת וביום טוב. ויש שאסרו מטעם זה גם טבילת כלים חדשים שנקנו מגוי. אולם, טבילת אדם טמא היתה מותרת, כיון שאינו נראה כ'מתקן' את עצמו בטהרה, אלא כאדם הרוחץ להנאתו במים.

הלוח היומי

ה' בטבת | רבי אברהם יעקב ב"ר ישראל פרידמן זצ"ל, האדמו"ר מסדיגורה, בעל אביר יעקב

בשנת ג' אלפים ש"מ, "וַיְהִי בַשְּׁתֵי עָשָׂר שָׁנָה בְּעֶשְׂרֵי בְחֻמְשָׁה לְחֹדֶשׁ לְגִלּוֹתֵנּוּ בְּאֵלֵי הַפְּלִיט מִירוּשָׁלַם לְאֹמֶר הַכֶּתֶה הָעִיר (יחזקאל ל"ג). ולדעת רבי שמעון ב"י זהו צום העשירי (ר"ה י"ח):.

יארצייט:

רצ"ה: רבי שלמה מולכו הי"ד, שהועלה על המוקד באיטליה, בעל ספר המפואר ועוד.
תקפ"ט: רבי אהרן ב"ר צבי זצ"ל, מטיטוב, נכד הבעש"ט. (וי"א שנפטר בט"ו טבת)
תרי"ב: רבי בנימין מרדכי ב"ר אפרים נבון זצ"ל, אב"ד ומר"י המקובלים בית א-ל ובית אהרן קצין, בעל בני בנימין וקרוב איש.
תשכ"א: רבי אברהם יעקב ב"ר ישראל פרידמן זצ"ל, האדמו"ר מסדיגורה, בעל אביר יעקב.
תשע"ו: רבי משה יהודה ב"ר אשר ביגל זצ"ל, מייסד ורב הקהילה בעפולה.
תשע"ז: רבי נפתלי הירצקא ב"ר יהושע פרנקל זצ"ל, חבר בד"ץ העדה"ח, בעל אמרי בינה ורב שכו' תל ארזה.

מדוע יש קורונה?

הגאון רבי משה מרדכי קארפ אמר: היה שוה לשטן לעשות קורונה ולהפוך את כל העולם ולהשבית את כל המדינות, העיקר שיהיה רפיון בתורה ובמצוות ובעבודת ה'.

ואכן רואים כמה רפיון זה גורם, התפקיד שלנו בימים אלו להתחזק בתורה ובמצוות ועבודת ה'.

(מתוך שיחה שנמסרה ביום ד' דחווה"מ סוכות בקרית ספר)

בימים אלו שיש רפיון בעבודת ה', נשתדל להתחזק ביתר שאת בעבודת ה' ולהרבות ככל יכולתנו בלימוד תורה ובקיום מצוות.

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il